

РЕШЕНИЕ

№ 18845

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **5130** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ТИМ“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Д. чрез адв. Д. М. със служебен адрес [населено място], [улица], ет.9 срещу Решение №1394/20.03.2024г. по НАХД №1245/2023г. по описа на СРС, НО, 100 състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) №150 от 08.12.2022г., издадено от Председателя на Патентно ведомство на Република България на основание чл.127, ал.1 от Закона за марките и географските означения на „Тим“ ООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 4500 /четири хиляди и петстотин/лева, за извършено нарушение на чл.127, ал.1 от ЗМГО вр. чл.13, ал.2, т.2 вр. чл.13, ал.1, т.2 от ЗМГО в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като е намален размера на имуществената санкция от 4500 /четири хиляди и петстотин/ лева на 3000 /три хиляди/ лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения, че наказателното постановление е издадено след като е имало образувано досъдебно производство, което е било

прекратено, предвид това неправилно СРС е приел, че НП №150/2022г. на Председателя на Патентно ведомство на РБ е издадено при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове. Началният момент на срока според касатор, визиран в чл.34, ал.1, т.2 от ЗАНН е 21.01.2021г, към който момент служители на ОД на МВР В.Търново са извършили проверка в търговския обект на „ТИМ“ ООД, при която са иззети стоки в опаковки, предмет на настоящото производство, които се предлагали за продажба и за които не са представени доказателства относно връзка между откритите в търговския обект стоки и притежателя на регистрираните марки. Т.е. меродавен за началото на едногодишния срок е моментът на извършване на нарушението, следователно към тази дата е съществувала забрана за образуване на административнонаказателно производство и същото на осн. чл.54, ал.1, т.5 от ЗАНН е следвало да бъде прекратено.

На следващо място се сочи, че при нарушение на процесуалните правила е направения от СРС извод, че безспорно е установено въз основа на доказателствата, че в търговския обект на касатор са открити пакети с кафе, означени със значи, сходни на регистрирани словна и фигуративна марки с притежател Luigi Lavazza S. P.A. Италия, като счита, че горното не кореспондира на установеното със заключение на съдебно-марковата експертиза, назначена в хода на образуваното ДП №3М-17/2021г по описа на ОДМВР [населено място], пр.пр.№431/2021г. по описа на ВТРП. Намира, че съдебно-марковата експертиза, приложена към административната преписка, е необоснована и възниква съмнение за правилността на даденото заключение, от което следва, че приетото за извършено нарушение не е установено по несъмнен начин. На последно място счита, че при постановяване на решението СРС не е извършил пълен анализ и оценка на събраните по делото доказателства, като заедно с това не е съобразил разпоредбата на чл.103 от НПК и в процесния случай съставът на приетото за извършено нарушение на чл.127, ал.1 от ЗМГО не е извършен. Иска се от съда да отмени обжалваното решение на СРС и да бъде отменено наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът – „ТИМ“ ООД не се явява, не се представлява, постъпила е молба от 26.09.2024г от адв. М. – пълномощник на касатора, с която не възразява да се даде ход на делото в отсъствието на касационния жалбоподател и се представят писмени бележки по същество.

Ответникът по касационната жалба – председателят на Патентно ведомство, редовно призован не се представлява. Постъпила е молба от 20.09.2024г. от ответник чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва касационната жалба с приложено становище по същество. В същото се иска от съда да постанови решение, с което да остави без уважение жалбата на „Тим“ ООД като неоснователна и да потвърди в цялост обжалваното решение №1394/20.03.2024г, постановено по АНД №1245/2023г. по описа на СРС, 100-ен състав като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд-София-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 21.01.2021 г. е образувано досъдебно производство № 3М-17/2021 г. по описа на

ОДМВР - [населено място], пр. пр. № 431/2021 г. по описа на ВТРП за това, че на 21.01.2021 г. в търговски обекти от веригата „ЦБА Класико“ в [населено място], собственост на „СВИМА“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и „ТИМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], без съгласие на притежателя на изключителното право, използва в търговската си дейност марка кафе „Лаваца“ „Lavazza“ без правно основание - престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК.

С постановление от 25.03.2022 г. на прокурор при РП - Велико Търново наказателното производство е прекратено. Прието е, че в хода на досъдебното производство е безспорно установено, че предлаганите стоки имат сходни белези с оригиналните опаковки и дават възможност за объркване на потребителите, както и че липсва съгласие от страна на маркопритежателя на изключителното право да използват марката в търговската си дейност. Прокурорът е приел, че наказателното производство следва да се прекрати поради недоказаност на субективната страна на престъпление по НК. Препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство е изпратен на Патентно ведомство за преценка относно извършвано административно нарушение, като препис от същото ведно с материали от пр. пр. № 431/2021 г. са изпратени на 12.04.2022 г. и са постъпили в Патентно ведомство на 20.04.2022 г.

Със заповед № 3-213-(1) от 04.05.2022 г. на председателя на Патентно ведомство е възложено на Л. З. И. - главен експерт при Патентно ведомство, да се запознае с материалите по постъпилата прокурорска преписка и да извърши проверка относно наличието на доказателства за извършено административно нарушение, респ. съставяне на АУАН с цел ангажиране административнонаказателната отговорност на съпричастните лица.

В хода на извършената проверка е установено, че ТИМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителите Т. С. Д., ЕГН: [ЕГН] и М. П. Д., ЕГН: [ЕГН] е извършило административно нарушение на 21.01.2021 г., изразяващо се в използване в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, а именно предлагане за продажба на следните стоки:

1. 498 (четирисотин деветдесет и осем) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак „Lavazza crema e gusto“, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 - фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. №[ЕИК] Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до

18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия;

2.580 (петстотин и осемдесет) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак „Lavazza qualita rossa , сходен на регистрираните по реда на ЕС марки е рег. №[ЕИК] — фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. №[ЕИК], Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия;

Установено е, че нарушението е извършено на 21.01.2021 г., когато полицейски служители при ОД МВР — [населено място] са извършили проверка в търговски обект - магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ТИМ“

ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], бул. „България № 70, представлявано от управителите Т. С. Д. и М. П. Д. при която установили, че в търговския обект се предлагат за продажба описаните по-горе стоки. При извършване на проверката на производство не са представени доказателства относно връзка между откритите в търговския обект стоки и притежателя на регистрираните марки, поради което стоките са иззети от полицейските служители с протокол за доброволно предаване от 21.01.2021 г. В хода на досъдебното производство е изготвена съдебно-маркова експертиза, съгласно която стоките притежават описани в експертизата елементи и фигури, които имат сходство с елементи и фигури на оригиналните опаковки на “Lavazza qualita rossa” и “Lavazza crema e gusto“, предлагани на пазара в Република България от дистрибутора „Софсток“ ООД, като въз основа на това е налице възможност с голяма степен на вероятност за объркване на потребителите и свързването им с регистрираните марки, съдържащи фигуративен и словесен елемент на “Lavazza qualita rossa” и “Lavazza crema e gusto“, при използване на стоките в търговската дейност. Поради това и с оглед липсата на доказателства за наличие на съгласие на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия за продажба на стоките, главният експерт при Патентно ведомство е приел, че е налице административно нарушение, извършено от „ТИМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителите Т. С. Д. и М. П. Д., изразяващо се в това, че на 21.01.2021 г. в стопанисван от дружеството търговски обект, а именно магазин, находящ се в [населено място], [улица], се предлагат за продажба стоки, а именно: 498 (четирисотин деветдесет и осем) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto”, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 - фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. №[ЕИК] Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия и 580 (петстотин и осемдесет) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. №[ЕИК] - фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. №[ЕИК], Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия, без наличие на документи, удостоверяващи връзката между тези стоки и притежателя на регистрираните марки, а именно Luigi Lavazza S. P. A. Италия, с оглед на което е съставен АУАН № 49 от 20.06.2022 г.

АУАН е съставен на 20.06.2022 г. от главен експерт в Патентно ведомство Л. З. И., в присъствието на главен експерт в Патентно ведомство Ф. Е. М. и в присъствието на единия от управителите на „ТИМ“ ООД, на когото е връчен препис от АУАН и е разяснена възможността за депозиране на писмени възражения в 7-дневен срок от връчването на акта. В хода на административнонаказателното производство, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е съставено НП № 150 от 08.12.2022 г., с което на основание чл. 127, ал. 1 от ЗМГО е наложена имуществена санкция в размер на 4 500 (четири хиляди и петстотин) лева на дружеството „ТИМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица], представлявано от управителите Т. С. Д., ЕГН: [ЕГН] и М. П. Д., ЕГН: [ЕГН], за това, че на 21.01.2021 г. използва в търговската си дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, като предлага за продажба в търговски обект, а именно магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ТИМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], стоки „Кафе“, а именно 498 (четиристотин деветдесет и осем) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto”, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 - фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. №[ЕИК] Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия и 580 (петстотин и осемдесет) броя пакета (от по 250 гр) мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. №[ЕИК] - фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. №[ЕИК], Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия, без съгласието на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия. Предметите на нарушението са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване на МВР. НП е връчено на 21.12.2022 г. на управителя на 21.12.2022 г като е разяснено правото на обжалване на НП, от което санкционираното дружество се е възползвало и по този повод е образувано съдебното производство пред СРС.

В хода на същото е установено, че процесните стоки са закупени от санкционираното дружество „ТИМ“ ООД от друго дружество, а именно „КОМЕ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „Лайф енд хоум“ ЕООД, като за закупуването на стоките дружеството от „ТИМ“ ООД са издадени съответни документи, но не се установява да е налице съгласие за използване в търговската дейност на дружеството на тези стоки, което да е дадено от страна на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия.

СРС е приел, че по делото са налице доказателства за това, че процесните стоки са придобити правомерно е оглед на това, че са закупени от страна на „ТИМ ООД от дружеството „КОМЕ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „Лайф енд хоум“ ЕООД, т. е. стоките са придобити от дружеството- жалбоподател чрез покупката им от друго дружество. СРС е приел, че по делото няма доказателства за това стоките да са закупени от официален представител на марката (за Република България от „Софсток“ ООД), или от дружество, притежаващо съгласие на маркопритежателя за използване на стоките в търговската дейност.

Според СРС оспорваното НП отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл. 57 от ЗАНН. издадено е от надлежен орган, при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН. Същите изводи са формирани и относно АУАН, въз основа на който е издадено атакуваното понастоящем НП. СРС е приел, че не са допуснати в хода на административнонаказателното производство процесуални нарушения, както и че не са допуснати и нарушения на материалния закон и отговорността на „ТИМ“ ООД е правилно и законосъобразно ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, която препраща към чл. 13 от ЗМГО. Намерил за основателна жалбата единствено в частта относно размера на наложената имуществена санкция,

като е изменил атакуваното НП в частта на наложената имуществена санкция и същата е намалена от 4500 лева на минималната от 3000 лева.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, а за неговата допустимост, валидност и съответствие с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост не са наведени от касационния жалбоподател и съдът не открива при извършената касационна проверка наличието на такива.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото, като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Не се споделят доводите на касатор, че АУАН е издаден след изтичане на установения в закона давностен срок, тъй като в процесния случай е било образувано досъдебно производство, прекратено с постановление на прокурор от 25.03.2022г. Със същото постановление материалите по преписката са изпратени на административнонаказващия орган, получени на 20.04.2022г.

Едно от основните условия за провеждане на административнонаказателно преследване е да не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, поради което АНО и съдилищата са длъжни да следят служебно за това (виж Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС). В чл. 34 ЗАНН са посочени абсолютните пречки за образуване на административнонаказателно производство и основанията за прекратяването му. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение второ от ЗАНН, административнонаказателното производство не се образува, а образуваното се прекратява, ако: не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

Първата хипотеза касае нарушителя, извършил административно нарушение, а втората ограничава срока на издирването му до една година, респективно две години, след изтичането на който се преклудира възможността да бъде съставен АУАН, с който да бъде поставено началото на административнонаказателното производство. Моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване във всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административна отговорност се ангажира. Тримесечният срок започва

от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя. Тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр.2 от ЗАНН започва да тече за всички контролни органи, натоварени паралелно да водят борба против едни и същи нарушения, от деня, в който за първи път е открит нарушителят. В този смисъл е Тълкувателно решение № 48 от 28.XII.1981 г. по н. д. № 48/81 г.

Съгласно разпоредба на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, като, ал. 2 на същия член въвежда забрана без приложен акт административнонаказателна преписка да не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора и е препратено на наказващия орган. Анализът на цитираната разпоредба обуславя извод, че не може да бъде образувано административнонаказателно производство без издаване на АУАН, като единствено изключение от това правило е образуването на административнонаказателно производство когато производството е прекратено от съда или прокурора и е изпратено на наказващия орган. Не е налице обаче забрана за издаване на АУАН при прекратено наказателно производство, а само една правна възможност за органа да издаде НП само въз основа материалите от досъдебното производство.

В случая не може да се приеме, че извършителят е бил известен на съответните контролни органи до момента на изпращане на преписката на Патентното ведомство, тъй като проверката на 21.01.2021 г. е била извършена не от служители на това ведомство, а от разследващ полицай при ОД МВР Велико Търново. За контролните органи на Патентното ведомство нарушителят е станал известен при получаването на 20.04.2022 г. на постановлението на прокурора от 25.03.2022 г. и от тази дата до съставянето на акта на 20.06.2022 г., тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не е изтекъл.

Не е изтекъл и давностният срок - 1 година от извършване на нарушението, визиран в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Според Тълкувателно решение № 112/16.12.1982 г. по н.д. № 96/82 г. на ОСНК на ВС възбудянето на наказателно преследване за деяние, което впоследствие се окаже, че не е престъпление, а административно нарушение, прекъсва давността по чл. 34 от ЗАНН. Докато продължава предварителното и съдебно производство за това деяние, давността по чл. 34 от ЗАНН се спира. В подкрепа на това тълкуване е и разпоредбата на чл. 33 от ЗАНН, която забранява на АНО да образуват административнонаказателно производство, когато за същото деяние е възбудено наказателно преследване. Това означава, че започването или продължаването на административнонаказателното производство зависи от завършването на предварителното или съдебното производство. В тези случаи предвиденият едногодишен давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставянето на акт, установяващ нарушението, е без значение, тъй като акт не се съставя - чл. 36, ал. 2 от ЗАНН.

С оглед изложеното съдът намира, че разпоредбата на чл. 34 ЗАНН не е нарушена.

Неоснователно е твърдението на касатор, че в изготвената в ДП №ЗМ-17/2021г по описа на ОД на МВР Велико Търново експертиза вещото лице не установява характера на изследваните стоки, а оттам и сходството им с процесните марки и стоките, за които са регистрирани. В отговорите си с №1, №2 и №3 във въпросната експертиза изрично е записан извод, че поради идентичност на използваните знаци върху иззетите стоки с горепосочените марки, както и поради идентичност на иззетите стоки със стоките от клас 30, включени в списъка на регистрираните марки, съществува вероятност за объркване на потребителите, изразяваща се в погрешната представа, която може да създаде у тях, относно действителния произход на

означените стоки, а именно, че те са произведени от или със съгласието, или под контрола на притежателите на регистрираните марки с рег.№[ЕИК], фигуративна, 0915198, фигуративна и[ЕИК], LAVAZZA – LUIGI LAVAZZA S.P.A., Италия.

Съгласно чл.13, ал. 1 ЗМГО, правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е: 1. идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило. Според ал. 2 на с.р. използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

В конкретния случай е безспорно установено, че в търговския обект, стопанисван от санкционираното лице, при извършената проверка са открити 498 броя пакета от по 250гр. мляно вакуумирано кафе, означени със знак „Lavazza crema e gusto“, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег.№0915198- фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги, със срок на закрила до 10.01.2027г, както и сходен на марка с рег.№000317057 Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ /кафе/, със срок на закрила до 18.06.2026г, като притежател на марките е Luigi Lavazza S.P.A. Италия и 580 броя пакета от по 250гр. мляно вакуумирано кафе, означени със знак „Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег.№011582525 – фигуративна регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023г и марка с рег№[ЕИК], Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ /кафе/, със срок на закрила до 18.07.2026г, като притежател на марките е Luigi Lavazza S.P.A. Италия, без съгласието на притежателя на марките. Разпоредбата на чл.13, ал. 2, т. 2 ЗМГО гласи, че използване на марката е налице, когато стоките с конкретния знак се предлагат за продажба, пускат се на пазара или се съхраняват с тази цел, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Неоснователно е твърдението, че компетентните органи е следвало да търсят документи за произход от самите доставчици и вносители, а не от касатора. Веригата от доставки по никакъв начин не може да изключи задължението на „ТИМ“ ООД да се увери преди да предлага за продажба на стоките, в това, че е налице съгласие на притежателя на марката за това. От доказателствата по делото е видно, че дейността на касатор е свързана с продажба на стоки, т.е. като субект, осъществяващ по занятие дейност по продажба на стоки, касаторът е имал задължението да се увери, че и тези стоки, които е предлагал за продажба в стопанисвания обект магазин, находящ се в [населено място], са такива, за които е налице съгласие на

притежателя на марката. След като е придобил с намерение да осъществява търговска дейност, стоки, върху които е поставен знак, сходен с този на защитена марка, касатор е бил длъжен да се увери, че не извършва административно нарушение по смисъла на ЗМГО, като изиска от продавачите назад по веригата доказателства за съгласието на маркопритежателя стоките да бъдат пуснати на пазара от тези лица, отговорността на разпространителя в търговската мрежа стои паралелно и не изключва тази на „ТИМ“ ООД. Това е така, защото всеки един от субектите по веригата от продажби носи отговорност за това, че продава стоки без разрешение и съгласие на притежателя на марката за това – да носи отговорност за неизпълнение на задълженията по чл.13, ал.2, т.2 във вр. чл.127, ал.1 от ЗМГО. Търговецът е правно задължен да разполага с документи, удостоверяващи съгласието на маркопритежателя или това на друго лице, придобило по законен ред правото да ползва стоките в търговската си дейност по см. чл.13, ал.2 от ЗМГО. При закупуването на стоките търговецът е длъжен да изисква документи за произход.

Доколкото липсват доказателства за това, че касаторът е предлагал за продажба стоките, описани в НП със съгласие на притежателя на марката за това, както и липсват доказателства за това, че доставчиците по веригата от продажби назад във времето да са осъществили продажбите със съгласие на притежателя на марката за това, правилен е изводът на СРС, че касаторът е използвал в търговската си дейност марки върху стоки, за които няма разрешение от притежателя да използва в търговската си дейност, като така е нарушено съдържанието на изключителното право на притежателя върху марката, съставляващо административно нарушение по смисъла на чл.127, ал.1, вр. чл.13, ал.2, вр. ал.1 от ЗМГО.

Приложеният санкционен състав по чл. 127, ал. 1 ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на СРС, с които е приел наложената санкция за прекомерна, като справедлива се явява административната санкция, определена в минималния размер на сумата от 3000 лева, при преценка на събраните по делото доказателства, липсата на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства и липсата на данни относно предходни административни нарушения от този тип.

Случаят не може да се определи и като маловажен по чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушението разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този тип, с оглед вида и стойността на стоките, предмет на нарушението.

Касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред, не са налице касационни основания за неговото отмяна и същото следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 63 д от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1394 от 20.03.2024г.на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 1245 по описа за 2023 година.

ОСЪЖДА „ТИМ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителите Т. Д. и М. Д. да заплати на Патентно ведомство сумата от 80 /осемдесет/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.